

<https://helda.helsinki.fi>

In memoriam : Tuula Louhimo 15.5.1930-7.8.2020

Lönnqvist, Tuula

2020

Lönnqvist , T , Häyrinen , T , Rantala , S-L & Pihko , H 2020 , ' In memoriam : Tuula Louhimo 15.5.1930-7.8.2020 ' , Suomen lääkärilehti , Vuosikerta. 75 , Nro 45 , Sivut 2394-2394 . < <https://www.laakarilehti.fi/pdf/2020/SLL452020-2394.pdf> >

<http://hdl.handle.net/10138/322440>

publishedVersion

Downloaded from Helda, University of Helsinki institutional repository.

This is an electronic reprint of the original article.

This reprint may differ from the original in pagination and typographic detail.

Please cite the original version.

Tuula Louhimo
15.5.1930–7.8.2020

**TUULA LÖNNQVIST
TARU HÄYRINEN
SEIJA-LEENA RANTALA
HELENA PIHKO**

Kirjoittajat ovat Tuula Louhimon
työtovereita ja ystäviä

Tuula Louhimo os. Tolkki syntyi Tampereella ja opiskeli lääkäriksi Helsingin yliopistossa. Hän erikoistui ensin lastenlääkäriksi (1965) ja lastenneurologiksi ensimmäisten joukossa vuonna 1967. Hän toimi lastenneurologina Lastenlinnan sairaalassa eläkkeelle jäämiseensä saakka vuonna 1993.

Tuula Louhimo näki lastenneurologian kehityksen työssään Lastenlinnassa neljän vuosikymmenen ajan. Hänen uransa alkuvaiheessa 1960-luvulla työ keskittyi erityisesti CP-vammaisten lasten kuntoutukseen. Tuolloin lapsipotilaat ympäri Suomea tulivat Lastenlinnaan tutkimuksiin ja hoitoon. Hän toimi aluksi poliklinikan erikoislääkärinä, vuodesta 1983 ylilääkärinä. Hän kehitti kielellisistä erityisvaikeuksista kärsivien lasten tutkimusta ja kuntoutusta sekä konsultoi vuosikymmenen ajan korvaklinikan audiofoniatrisella osastolla. Hän oli rautainen ammattilainen, rauhallinen ja osaava eikä korostanut omaa osaamistaan. Hän kohteli potilaita ja heidän perheitään ystävällisesti ja sai heidät hyvin yhteistyöhön.

Nuorten sukupolvien opettaminen oli tärkeä

osa Tuula Louhimon työtä. Hänen opetuksensa oli hyvin selkeää, hän oli tietorikas, arvostettu, luotettava ja tehtäviinsä paneutuva. Työryhmässä hän loi turvallisen ilmapiirin ja yhteistyö eri ammattiryhmien välillä oli kitkatonta. Häneltä saattoi aina kysyä neuvoa vaikeissakin tilanteissa ja asiat hoituivat loppuun asti. Tilanteen vaatiessa hän osasi olla tiukkakin, mutta myönteisyys ja iloisuus olivat hänelle luonteenomaisia piirteitä.

Tuula Louhimo oli ihmisenä sosiaalinen, myönteinen ja ystävällinen. Hän harrasti liikunnan ohella lukemista, teatteria ja taiteita. Hän tapasi säännöllisesti läheisiä työtovereitaan viime päiviin asti. Eläkepäivinään hän opiskeli innokkaasti useita vieraita kieliä. Hyvä muisti ja kiinnostus ajankohtaisiin aiheisiin olivat hänelle luonteenomaisia loppuun asti. Hän odotti innokkaasti 90-vuotissyntymäpäiviään voidakseen kutsua läheisiään ja ystäviään, mutta korona esti juhlien toteutumisen.

Jäämme kaipaamaan pitkäaikaista työtoveria ja ystävää.

Matti Salo
18.9.1938–23.9.2020

**JOUKO JALONEN
TUULA MANNER
HEIKKI PÄLVE
HEIKKI ANTILA**
Kirjoittajat ovat
Matti Salon työtovereita

TYKS:n anesthesiologian hallinnollinen ylilääkäri ja yliopiston professori Matti Salo menehtyi pitkään jatkuneeseen syöpäsairauteen 23.9. – vain viisi päivää 82-vuotissyntymäpäivänsä jälkeen.

Matti kasvoi pitkäaikaisen työpaikkansa kuseessa Kiinamylykadun varrella. Hän valmistui lääkäriksi 1963, anesthesiologian erikoislääkäriksi 1969, väitteli tohtoriksi 1978 ja sai dosentin pätevyyden 1979 sekä professorin arvonimen 1997. Matti ohjasi useita väitöskirjoja anesiesiaan ja traumaan liittyvästä immuunivasteesta, jolla alalla hän oli kansainvälisestikin tunnettu pioneeri. Hän toimi yli 20 vuotta hallinnollisena ylilääkärinä, mistä virasta hän jäi eläkkeelle 2001.

Matin kristillinen vakaumus näkyi hänen toiminnassaan ehdottomana tasapuolisuutena ja toisaalta suuren persoonan suurena vaatimattomuutena. Yksikön professori saattoi keskittyä anesthesiologian nopean kehittymisen hallintaan, kun Matti hoiti kaikki ison klinikan hallinnolliset huolet tavalla, josta me kaikki saatoimme olla ylpeitä. Matti ymmärsi henkilöstöhallintoa – jo-

kainen uusi sijainen sai heti tasapuolisen kohtelun, selkeät sijaisuusmääräykset ja pitkät sijoitukset.

Matin ahkeruutta kuvaa, että hän teki väitöskirjansa iltatöinä Turun yliopiston immunologiassa laboratorioissa ollessaan Loimaan aluesairaalan anesiesiaylilääkärinä. Matin väitöskirja valittiin aikoinaan vuoden parhaaksi väitöskirjaksi.

Matilla oli sydän vahvasti mukana lähetystyössä, ja hän otti kummipojakeen pienen Nzuban Kongosta, jonka koulunkäyntiä tuki omin lahjoituksin ja yksikön tilaisuuksissa kerätyin varoin. Nyt Nzuban esikoinen on Matin kaima ja perhe voi hyvin. Viime vuosikymmenen Matti toimi vaimonsa Annikin kanssa aktiivisesti vankilälähetyksessä.

Matti ja Annikki muodostivat toisiaan tukevan parin ja perheen harmonisessa ilmapiirissä kasvoi neljä lasta. Sairauden saatua jo yliotteen Matin viimeinen sana vieraileville kollegoille oli ”kiitos”.